

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

بهرام رحمانی
۱۳ اپریل ۲۰۱۱

جنایت دولت عراق علیه اعضای سازمان مجاهدین خلق

محکوم است!

ارتش عراق، در ساعات اولی بامداد جمعه، ۱۹ فروردین [حمل] ۱۳۹۰ برابر با ۸ اپریل ۲۰۱۱، با توپ و تانک و تیربار و خمپاره به کمپ اشرف، حمله کردند و شماری از ساکنان این کمپ را کشتند؛ زخمی کردند و تعدادی را نیز به اسارت گرفتند. این دومین مورد از حملات نیروهای عراقی طی سه سال گذشته به کمپ اشرف است که منجر به کشته شدن تعدادی از ساکنین آن گردیده است. شاهین قبادی، سخنگوی کمپ اشرف، گفته است که ۳۳ نفر کشته و ۳۲۵ نفر زخمی شده اند.

ارتش عراق، در حالی مرتکب چنین جنایت بزرگی شده است که نیروهای امریکائی در زمان حمله در نزدیک کمپ اشرف بودند و یک روز قبل نیز وزیر دفاع امریکا وارد عراق شده بود. اما هیچ اقدام پیش گیرانه ای در حمله جنایت کارانه ارتش عراق به این کمپ، انجام ندادند.

از این هجوم غیرانسانی و وحشیانه ارتش عراق به کمپ اشرف، چند فیلم ویدیوئی در شبکه یوتیوب منتشر شده که گروهی از نظامیان مسلح را هنگام ورود به کمپ اشرف نشان می دهد. در این فیلم ها، انتقال افراد زخمی و اجساد کسانی به عنوان کشته شدگان این حمله نشان داده می شود.

کمپ اشرف، در استان دیاله عراق و ۶۰ کیلومتری شمال بغداد واقع گردیده که محل اسکان ۳۴۰۰ تن از ایرانیان تبعیدی و پناهنده، از جمله اعضاء و هواداران سازمان مجاهدین خلق ایران می باشد.

این حملات هیستریک و جنایت کارانه به ساکنان کمپ اشرف، از یک سو همکاری آشکار حکومت عراق با حکومت اسلامی ایران را به نمایش می گذارد و از سوی دیگر، ریاکاری دولت های اشغالگر امریکا و انگلیس و دیگر دولت های غربی در عراق را نشان می دهد که نظاره گر این کشتارها هستند.

گزارشگران بدون مرز، با انتشار اطلاعیه ای نوشته است که نیروهای نظامی از ورود خبرنگاران جلوگیری می کنند تا سرکوب و کشتار غیرنظامیان را پنهان سازند. هم چنین نیروهای امنیتی دولت عراق کسانی را که به فیلم برداری و عکس برداری از این درگیری مشغول بودند، عامدانه هدف قرار داده اند.

کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل، از دولت عراق خواستار حداکثر خویشتنداری برای جلوگیری از بروز اعمال خشونت بار جدید در کمپ اشرف شد.

سخنگوی کمیساریای عالی امور پناهندگان در یک کنفرانس مطبوعاتی گفت این مرجع بین المللی اطلاعاتی حول عملیات نیروهای عراقی در داخل کمپ اشرف علیه شهروندان ایرانی به دست آورده که بسیار نگران کننده است. سازمان عفو بین الملل، گفت که «مقامات عراقی می بایستی تحقیقاتی فوری را در مورد گزارش هائی که حاکی از کشته و زخمی شدن تعدادی از ساکنان تبعیدی ایرانی کمپ اشرف در شمال بغداد در جریان حمله صورت گرفته توسط نیروهای عراقی به گوش می رسد، را آغاز کنند.»

مالکوم اسمارت، مدیر بخش خاورمیانه و شمال افریقا سازمان عفو بین الملل، در این باره گفته است: «بنا بر گزارش هائی که دریافت کرده ایم، نیروهای عراقی صبح امروز با خشونت زیادی به کمپ اشرف وارد شدند که با مقاومت ساکنین آن مواجه گردیدند.»

مقامات سازمان مجاهدین خلق ایران، به سازمان عفو بین الملل گفته اند که «با توجه به محدودیت های اعمال شده توسط دولت عراق، مرکز درمانی این کمپ تجهیزات و داروهای مناسبی برای رسیدگی به کسانی که به گزارش این سازمان در درگیری های روز گذشته زخمی شده اند، را در اختیار ندارد.»

مدیر بخش خاورمیانه و شمال افریقای سازمان عفو بین الملل گفت: «در صورتی که این مسأله صحت داشته باشد بسیار نگران کننده است.»

به گفته عفو بین الملل «مقامات عراقی چه بخواهند و چه نخواهند مسئول تأمین امنیت و رفاه ساکنان اردوگاه اشرف می باشند و این شامل دسترسی فوری و مناسب به خدمات درمانی در مواقع لزوم می باشد.»

سازمان مجاهدین، به عفو بین الملل گفته است که «از اواسط سال ۲۰۰۹ که ایالات متحده کنترل اردوگاه اشرف را به نیروهای امنیتی عراقی واگذار کرده، حضور مداوم نظامیان دسترسی به خدمات درمانی در داخل و خارج اردوگاه را دشوار کرده است.»

دولت جدید عراق به رهبری نوری المالکی، خواهان برچیده شدن کمپ اشرف است، اما تلاش های آن ها برای انتقال افراد مستقر در کمپ به کشورهای ثالث نتیجه ای در بر نداشته است.

نوری المالکی، نخست وزیر عراق، از سفیران کشورهای عضو اتحادیه اروپا خواسته است اعضای سازمان مجاهدین خلق را در هر جا که می خواهند جای دهند چرا که عراق دیگر حاضر به تحمل حضور آنان در این کشور نیست.

سران حکومت اسلامی ایران، از حمله ارتش عراق به کمپ اشرف، اظهار رضایت کرده اند و اظهارنظرها و موضع گیری هایشان در این باره نشان می دهد که احتمالاً مقامات امنیتی دولت مالکی و احمدی نژاد، در حمله به کمپ اشرف، توافقات و معاملات پشت پرده ای داشته اند.

«افکار نیوز»، یک سایت حامی دولت احمدی نژاد، درباره حمله به کمپ اشرف، نوشته است:

«نیروهای امنیتی عراق به مقر استقرار منافقین در پادگان اشرف حمله کردند. در این حمله که جهت راندن منافقین از خاک عراق صورت پذیرفت دست کم ۹ نفر به هلاکت رسیده و تعدادی مجروح و اسیر شدند.»

وزیر امور خارجه حکومت اسلامی نیز در گفتگو با خبرنگاران، اقدام جنایت کارانه ارتش عراق علیه افراد سازمان مجاهدین خلق و کشتار آنان را ستوده است.

علی اکبر صالحی، در رابطه با کشتار ساکنین اشرف، گفت: «اقدام دولت عراق بر ضد مجاهدین خلق، بر اساس قانون اساسی این کشور صورت گرفته و شایسته تقدیر است.» او، هم چنین از تصمیم دیگر دولت عراق در خصوص تشدید فشارها بر اعضای این سازمان خبر داد و گفت: «آخرین تصمیمات دستگاه قضائی عراق هم از ضرورت اقدام جدی برای جلوگیری از ادامه فعالیت و حضور این سازمان در خاک این کشور حکایت دارد.»

از این عنصر حکومت جهل و جنایت و سنگسار، باید پرسید در کجای قانون اساسی دولت عراق، آمده است که ارتش آن کشور، با توپ و تانک و تیربار به کمپ پناهندگان سیاسی بی سلاح یورش ببرد و دست به کشتار وحشیانه ساکنین آن بزند؟!!

هم چنین بنا به گزارش خبرگزاری حکومتی فارس، پاسدار یحیی رحیم صفوی، دستیار و مشاور عالی فرمانده کل قوا، یعنی سیدعلی خامنه ای سردسته آدم کشان و تروریست های حکومت اسلامی نیز ضمن حمایت از حمله ارتش عراق به کمپ اشرف، گفته است: «آقای نوری مالکی با دستور به ارتش عراق، حمله نسبتاً خوبی را به پایگاه جنایت کاران منافقین داشت و ما امیدواریم این اقدامات تا پاکسازی کامل این کشور از لوث وجود منافقین ادامه داشته باشد.»

صفوی، افزود: «امیدواریم امسال، سال اخراج کامل منافقین از عراق باشد و انشاء الله دولت عراق این برخورد را ادامه داده و منافقان را از این کشور اخراج کنند تا دیگر اثری از آن ها در همسایگی ایران نباشد.»

این گونه اظهارات قبل از هر ادعائی، آشکارا حاکی از آن است که دولت مالکی و احمدی نژاد در حمله به کمپ اشرف، دست به توافقات پنهانی زده اند.

ساکنان کمپ اشرف، تاریخ نسبتاً طولانی را پشت سر گذاشته اند و بی شک آن ها در این مدت خاطرات بسیار تلخ و شیرینی را در این جا تجربه کرده اند. خاطره ها و یادگارهای زیادی در آن جا دارند. در سال ۱۳۶۰، به ویژه پس از درگیری های ۳۰ خرداد [جوزا]، گروهی از مجاهدین هم چون سازمان های چپ، به عراق پناهنده شدند و یا از کشورهای اروپائی راهی عراق شدند تا به فعالیت مسلحانه علیه حکومت جنایت کار اسلامی، مبادرت ورزند. اما پس از حمله نیروهای غربی و سقوط حکومت عراق در سال ۲۰۰۳، ساکنان این اردوگاه به عنوان خارجیان مسلح غیرمتخاصم، تحت حفاظت نیروهای امریکائی قرار گرفتند و بعداً خلع سلاح شدند.

اما در سال ۲۰۰۹، مسؤولیت حفاظت از این اردوگاه به دولت عراق واگذار و این کشور متعهد شد با ساکنان آن طبق قوانین عراق رفتار کند و از اقدام به استرداد اجباری اعضای سازمان مجاهدین خلق به ایران، که ممکن است جان آنان را به مخاطره اندازد، خودداری ورزد.

دولت نوری المالکی، نخست وزیر عراق در معامله با حکومت اسلامی ایران، همواره تلاش کرده است ساکنان کمپ اشرف را اخراج کند و یا به ایران تحویل دهد. اما از آن جا که این افراد در صورت استرداد به ایران، با خطر مرگ مواجه می شوند، فشارهای بین المللی مانع از آن شده است که دولت عراق، به چنین اقدامی دست بزند.

این نخستین بار نیست که گزارشی از حمله نیروهای دولتی عراق به ساکنان اردوگاه اشرف مخابره می شود. در جولای سال ۲۰۰۹، گزارش هائی از حمله نیروهای دولتی به اردوگاه اشرف و زخمی شدن و بازداشت گروهی از اعضای سازمان مجاهدین خلق منتشر شد. در ماه دسمبر سال بعد نیز، خبرهای مشابهی منتشر شد و اوایل سال جاری هم گفته شد که افراد ناشناس به ساکنان این اردوگاه هجوم برده و به ضرب و شتم آنان پرداخته اند.

حمله اخیر نیروهای عراقی به اردوگاه اشرف، یک بار دیگر نشان داد که خلاف ادعاهای دولت های اشغالگر غربی، هیچ امنیتی در این کشور، نه برای شهروندان آن و نه برای پناهندگان سیاسی مخالف حکومت اسلامی و

غیره بر قرار نشده است. آن چنان وضعیت فاجعه باری در عراق به وجود آورده اند که شیرازه جامعه از هم پاشیده و این کشور از یک سو، به محلی برای آزمایش مدرن ترین سلاح های نابود کننده و از سوی دیگر، تصفیه حساب گروه های اسلامی تروریستی و ناسیونالیستی تبدیل شده است. دولت عراق، نه تنها رابطه خوبی با سران و مقامات جنایت کار حکومت اسلامی دارد، بلکه فراتر از آن، سپاه بدر و نیروهای وابسته به مجلس اعلاى عراق به رهبری آیت الله حکیم نیز در ارتش و نیروهای امنیتی عراق سازماندهی شده اند که قبل از سقوط حکومت صدام حسین، بیشتر آن ها در صفوف سپاه پاسداران ایران آموزش دیده اند. بنابراین، یک احتمال قوی این است آن نیروهائی که برای حمله به ساکنان اشرف از سوی دولت مالکی، مأموریت داشتند از نیروهای طرفدار حکومت اسلامی ایران بودند که صرفاً با هدف کشتار مجاهدین و برچیدن اردوگاه اشرف، به آن جا اعزام شده بودند. در غیر این صورت، چه لزومی داشت که با توپ و تانک و نارنجک و غیره به ساکنان بی دفاع این اردوگاه، این چنین یورش وحشیانه ای ببرند. چنین یورشی یادآور یورش وحشیانه نیروهای اسرائیلی به اردوگاه های صبرا و شتیلا در لبنان به پناهندگان فلسطینی است.

در گزارشات آمده است که حمله به کمپ اشرف با «گردان های زرهی، تکاور، پیاده، پیاده مکانیزه و گردان های واکنش سریع و ضدشورش» شروع شده است. گفته شده است که ۲۵۰۰ نفر از ارتش عراق در این حمله شرکت داشتند.

در آستانه آغاز نهمین سال اشغال کشور عراق توسط ارتش امریکا و متحدانش، گزارش های منتشره، حاکی از آن است که دست کم ۲ میلیون تن از شهروندان این کشور در جریان حملات اشغالگران و گروه های تروریستی اسلامی و ناسیونالیستی جان خود را از دست داده اند.

به گزارش پایگاه اینترنتی خبرگزاری «قطر قنا»، در نتیجه وقایع این کشور، صدها هزار نفر نیز دچار نقص عضو گردیده و بیش از ۵ میلیون کودک، یکی از والدین خود را از دست داده اند. بیش از ۸۰۰ هزار نفر از ساکنان شهرهای مختلف این کشور توسط نیروهای امنیتی عراق و ارتش امریکا زندانی و بازداشت شده اند و ۷ میلیون نفر از ساکنان عراق خانه و کاشانه خود را ترک و در داخل و یا به خارج عراق مهاجرت کرده اند. بنابراین، از دولتی که از این دریای خون انسانی سر برآورده و و نوکری دولت های امپریالیستی را می کند، چه انتظاری وجود دارد که مخالفان حکومت اسلامی را سرکوب و کشتار نکند؟

به این اساس، حمله ارتش عراق به کمپ اشرف، با توافق و چراغ سبز مقامات امریکائی صورت گرفته است. سکوت دولت های غربی و تنها به این که به دولت عراق توصیه کنند در مقابل ساکنین کمپ اشرف «خویشانداری» به خرج دهد و یا اظهار «تأسف» کردن، عملاً چشم بستن به کشتار اعضای این سازمان است و آشکارا ریاکاری سیاسی است. دولت مالکی، بدون اجازه دولت های غربی و در رأس همه دولت امریکا، جرأت نمی کرد روز روشن تمام معیارهای انسانی و قوانین جهان شمول را زیر پا بگذارد و انسان های بی سلاح را کشتار کند و حتی به روزنامه نگاران و گروه های امداد پزشکی نیز اجازه ندهد به آن جا نزدیک شوند. مگر دولت مالکی، این قدرت را از کجا آورده و یک تنه در مقابل جوامع جهانی ایستاده است؟!

در اطلاعیه ۳۵ شورای ملی مقاومت آمده است: «نیروهای عراقی در انتقال مجروحان به بیمارستان کارشکنی و نیروهای امریکائی در تخلیه مجروحان اقدامی نمی کنند...»

بنا به اطلاعیه شماره ۴۰ دبیرخانه شورای ملی مقاومت در تاریخ ۲۱ فروردین [حمل] ۱۳۹۰ - ۱۰ اپریل ۲۰۱۱، نیروهای ارتش عراق، در جریان حمله وحشیانه روز ۱۹ فروردین به کمپ اشرف، نیز شماری از اعضای مجاهدین مجروح را به گروگان گرفتند و آن‌ها را با بی رحمی با خود بردند.

بنا به همین اطلاعیه، شماری از این گروگان‌ها طی سه روز گذشته، در دست نیروهای عراقی و به خاطر عدم رسیدگی پزشکی جان باختند و شمار جان باختگان به ۳۳ تن رسید. شش گروگان باقی مانده، در حال اعتصاب غذا به سر می‌برند و از نظر سلامتی وضعیت آن‌ها وخیم است.

علی یاسری، از دفتر مالکی و رئیس کمیته سرکوب کمپ اشرف، در زندان خالص شخصا از گروگان‌ها بازجوئی نموده و آن‌ها را تحت فشار قرار داده است.

شکی نیست تا روزی که اشغالگران غربی در عراق حکم رانی می‌کنند و دولت‌های دلخواه خود را به کار می‌گذارند و حکومت اسلامی ایران نیز بر سر کار است جنایت ۱۹ فروردین علیه ساکنان اشرف، باز هم تکرار خواهد شد. در مقابل این حملات پی در پی مسلحانه ارتش عراق، نمی‌توان با دست خالی و با اتکاء به جسارت و شهامت و شعار دادن و فریاد زدن و قربانی دادن‌ها ایستاد. ادامه این وضعیت، جز خودکشی سیاسی حاصل دیگری ندارد. بنابراین، ضروری است که رهبری مجاهدین، سیاست دیگری در رابطه با کمپ اشرف اتخاذ نماید.

در چنین موقعیتی، ضروری است که رهبری سازمان مجاهدین خلق نیز در رابطه با نیروهای خود که در کمپ اشرف به نوعی محبوس هستند و ارتباطی با جامعه عراق ندارند؛ هم چنین کمترین تحرکی نیز برای ادامه مبارزه شان علیه حکومت جنایت کار اسلامی در آن‌جا ندارند تغییر جدی در سیاست هایش به وجود آورد و راه‌های دیگری را برگزیند. برای مثال، بیشترین تلاش خود را برای انتقال سریع تر ساکنان اشرف به یک کشور امن تر اختصاص دهد. هر چند که شاید برای برخی از ساکنان اشرف که بیش از دو دهه در این منطقه، زندگی و مبارزه کرده اند جا به جایی شان سخت باشد اما در آن‌جا به هر بهائی ماندن و گروه گروه قربانی شدن، راهکار مناسبی برای ادامه مبارزه نیست. انتظار تا کی؟!

مسلم است که هر انسان و نیروی آزادیخواه این جنایت دولت و ارتش عراق را محکوم کند و از نهادهای بین المللی بخواهد جان و امنیت ساکنین کمپ اشرف را به عهده بگیرند. بسیاری از اردوگاه‌های پناهندگان در کشورهای مختلف جهان زیر نظر سازمان ملل متحد قرار دارند چرا سازمان ملل، در مورد کمپ اشرف چنین مسؤلیتی را به عهده نمی‌گیرد؟ در حالی که ساکنین این اردوگاه، به اساس ماده ۲۷ کنوانسیون چهارم ژنو، به عنوان پناهنده به رسمیت شناخته شده است.

در پایان با خانواده‌ها، دوستان و هم‌زمان جان باختگان کمپ اشرف، صمیمانه همدردی می‌کنم و همه می‌دانیم تا روزی که حاکمیت جنایت کارانه جمهوری اسلامی ادامه دارد، نه تنها از درد و رنج و آه و اسف اکثریت مردم ایران کاسته نخواهد شد، بلکه هر روز نیز بیش تر از روز قبل شاهد گرانی، فقر، بی‌کاری، سرکوب، تبهکاری، ترور و اعدام این حکومت خواهیم بود.

یک درس مهم برای جامعه ما از اشغال عراق و افغانستان توسط دولت‌های غربی و در رأس همه هیأت حاکمه امریکا، و هم چنین حمله نیروهای عراقی به اردوگاه پناهندگان سیاسی مخالف حکومت اسلامی، قاعده باید این باشد که هیچ نیروی اپوزیسیون حکومت اسلامی، به دنبال سیاست‌ها و عملکردهای دولت‌های غربی و در رأس همه دولت امریکا نیفتد. آن شخصیت‌های سیاسی، اجتماعی و فرهنگی و جریاناتی که دیروز و یا حتی امروز طرفدار حمله نظامی به ایران و هم چنین محاصره اقتصادی این کشور بودند و هنوز هستند اگر کمی منافع شخصی و فرقه

ای خود را کنار بگذارند و منافع و مصالح عمومی جامعه را مدنظر داشته باشند باید از وقایع عراق و افغانستان و حمله به کمپ اشرف، درس عبرت بگیرند و به جای این که چشم به سیاست ها و حمایت های این و یا آن دولت امپریالیستی و متجاوز بدوزند، به مبارزه متحدانه کارگران و محرومان و همه مردم آزاده کشور در جهت سرنگونی حکومت اسلامی و برپائی یک جامعه آزاد، برابری، مرفه و انسانی باور داشته باشند!

دوشنبه بیست و سوم فروردین [حمل] ۱۳۹۰ - یازدهم اپریل ۲۰۱۱